GRISELDA

Llegenda lírica en tres actes

Original de

A. B.

Musica de

C. D.

BARCELONA
TIPOGRAFIA CARRER UNIVERSITAT, 52

DOS PESETAS

GRISELDA

GRISELDA

Llegenda lírica en tres actes

Original de

A. B.

Musica de

C. D.

BARCELONA
TIPOGRAFIA CARRER UNIVERSITAT, 52
MCMXII

PERSONATGES

Comte
Magí
Paula
Griselda
Patges
Segadors

Aquesta obra fou estrenada en 1909 en el Teatre de la «Joventut Tradicionalista de Sarriá».

ACTE PRIMER

(Interior d'una cabana pobra. La porta d'entrada, al fons, oberta sobre una vall; la llar, a l'esquerra; a la dreta, una porta practicable. Es a punta de dia Se senten corns y crits de caça).

ESCENA PRIMERA

PAULA, encenent la llar; GRISELDA, endreçant casa, y MAGÍ al brancal de la porta forana, observant lo temps y la cacera.

CANTEN TOTS TRES

Válguens Deu, quina cacera
aquest Comte se n'ha emprès!
válguens Deu, quina fal·lera
de remóureho tot hont es!
Una vall tant recullida
y allunyada de ciutat,
com ens ha la convertida
en un camp de fer combat!
Aquest Comte no pot viure
sens remoure y agitar;
ell, sofrint, ha de fer riure,
y ha de riure fent plorar.

Magí — Ara puja la drecera;
ara emprèn lo xaragall;
los monters deixa endarrera;
ara hi deixa son cavall.

Y entre maleses fa via,
sense companys ni móntês.
Válguens Deu, quina follia
per veure'l cinglar hont es!

Tots tres Válguens Deu, etc.

Magí Aquest núvol s'estarrufa
per descarregar...

Paula Vols dir?

Magí No tardarem gayre a vèureho,
que s'acosta decidit.

(Se sent un trò fluix, que anirá seguit d'altres més forts, formantse una curta tempesta).

Paula Y no baixarás a l'horta?

Magí Que no veus que's va enfosquint?

Paula Es que no tenim verdura...

Magí No'n va quedar mica, ahir?

Paula No.

Griselda Com trona! Deu nos valga!

Magí Hauré d'arribarmhi aixís
que hagi passat aquest núvol,
que ara es exposat sortir.

Griselda Donchs, farán mala cacera
los que han pujat a aquets cims.

Magí S'haurá de sorpendre. Mira,
ja tenim la pluja aquí.

Griselda Y que bonica es la pluja!
Com s'hi rabegen los pins!

Magí Si dura gayre la gresca,
hauré de vagâ un matí.

Griselda Ja us convé vagâ una mica,
que esteu massa decandit.

Magí No, filla; la meva feyna
serveix pera entretenîm.

(Miren, sorpresos, uns moments a fòra y entren).

ESCENA II

Los mateixos y'l COMTE ab un MONTER
seguits de goços

Comte Aquí hi viu persona humana?
Magí Una familia.
Comte Rellamp!
més m'extranya veure dones
aquí que l'ós o'l cinglar.
Monter Sí, que això sembla una cova
per habitarhi hermitans.
Comte Per pujarhi's necessita
pit d'ós y cames d'isart.
Magí Si esteu cansats, assenteuvos.
Comte Gracies; jo no m'assech may,
y si ho faig alguna estona,
es per força y a reganys.
Paula Vos aixugareu la roba
vora del foch.
Comte Ca, no cal.
No tinch humor per asseurem,
y molt menys per aixugâm.
Tant de bò's parés la pluja,
que buscaria'l cinglar!
Panla Sembla que estareu estona,
que'l cel está molt tapat.
Griselda Seyeu fins que s'assereni,
que així estareu reposats
per empendre la cacera
quan la pluja hagi parat.

(Tots s'asseuen, després del
Comte, vora del foch).

Comte Com que a les dones y als bojos
se'ls pot creure un cop al any
y ho dieu d'una manera
que no havia sentit may,

crech com un nen a sa mare.
N'esteu contenta?

(Assentantse. Griselda somriu, sofocada).

Magí (Apart) Que extrany
es aquest Comte!
Comte (A Griselda) Digueuho,
que sinó'm torno a aixecar.
De veres; digueuho o m'alço.
Griselda Això no. Es clar que'm plau
veure asserenar a un Comte
que corra sempre agitat.
Comte (Al Monter)
Oh, y m'hi trobo bé, y hi reposo!
No m'haguera cregut may
que en un recó de montanya
hi fes de tant bon estar.
Tant de bò que aquesta pluja
durés una eternitat!
Prô, digueume: aquí, vosaltres,
hi viviu a pler y en pau?
Griselda Lo que es jo hi visch molt contenta.
Magí Igual que jo, practicant
lo que diu lo «Pare-nostre,
faces vostra voluntat».
Comte Vetaquit una recepta
que'm podria curâ'l mal,
y dientla cada dia,
no m'hi havia fixat may.
De veres, hi esteu contenta?
Griselda Oh, sí, sí, jo més que cap!
Comte Quasi no ho crech, que les nenes,
al arribâ a certa edat,
los hi agrada anar a fires,
a festes majors, a balls...
y tindre molta requesta...
y vivint en eixa afrau,
no veyeu may cares fines
ni sentiu cap mot galant.

Magí — Ella no está per festejos.
Encara hi ha de pensar.
Paula — Tot això serán falornies.
Comte — No pas en aquesta edat.
Y vos sou una gran noya,
y en lo temps d'emmaridâus.
Magí — No digueu aquestes coses,
que la fareu sofocar.
Monter — Sembla que's para la pluja...
Magí — Sí, poch a poch va minvant.
Paula — Sí, s'aclareix.
Comte — En mala hora!
Ara m'hauré d'aixecar!
Magí — Se desfá la nuvolada
ab lo vent que s'ha girat.
Paula — No us mogueu; reposeu, ara.
Comte — No pot ser; m'haig d'aixecar.
Vull fer tota la cacera
y retrobâ aquell cinglar...
Magí — Vos la desitjo sortosa.
Comte — Adeu. (Repensantse)
No. Què'm mancará?
(Palpantse y mirant entorn)
No sé què busco y no trobo...
però que'm sento mancar.
Aquí a la má, tinch l'ascona...
ací derrera,'l buyrach...
Monter — No sé què us manca.
Magí — Miremho
si hi ha res que hagiu portat.
(Després de cercar uns moments tots)
Si heu perdut res, será fòra.
Comte — Ja sé què es... Tranquilitat.

MUSICA

La santa pau d'eixa casa
mon neguit ha anat calmant,
y en la llum d'aquets ulls dolços
m'he pogut asserenar.

P. M. y G. Voleu conservar la fama
que arreu teniu de galant.
Comte No són, no, paraules vanes,
sinó clams d'enamorat,
les que surten de ma boca.
Magí N'hi ha per quedar parat!
No será això alguna rauxa
de les vostres?
Comte Soch formal.
Si he jogat ab cors de dames,
era pera humiliar
a les soperbes que's creyen
dominarme com un xay
ab sa bellesa postiça
y son honor bescantat,
perque a mí lo que m'agrada
es distingir y enlayrar
a les humils y modestes
que tenen cor verge y franch.
Per això no extranyeu mica
que us demani aquesta má.
Paula Reyna Santíssima!!
Magí Y ara!
Comte Que dich algún disbarat?...
Magí No us burleu d'aquesta nena!...
Comte No me'n burlo; ho dich formal.
Dieume, a veure, dieume
si en ma vida'm só burlat
de cap pobra o desvalguda!
No ho he fet, ni ho faré may!
Magí (Després de pensarshi)
Què hi dius, tu, Paula?
Paula (Pausa) La pobra!...
si té encara tants pochs anys!...
Mes ja sabs que lo que faces,
per mí, ben fet estará.
Magí Què hi dius, Griselda?
Griselda Jo... sempre...
faces vostra voluntat.

MUSICA

Comte Gracies, Griselda.—Sereu ma esposa;
sereu Comtesa—ben aviat,
que'l cor del Comte - fa temps que cerca
amor que inspiri—serenitat.

En la tempesta—que'm bat per dintre,
desorientantme—tapantme'l cel,
vostra dolcesa—es ma esperança,
com lo somriure—d'un clar estel.

Los demés

Deu ho faça—que fins ara haveu rodat
per la terra—revoltantla, esperitat.
Deu ho faça—y que arribi aquesta pau
fins a l'últim—bosquerol que governau.

Fí del Primer Acte

ACTE SEGÓN

Una era ab un paller a la dreta y al fons la cabana d'en Magí.

ESCENA PRIMERA

PAULA triant verdura y MAGÍ manegant una aixada, escolten ab pler y miren com los SEGADORS se van acostant.

Chor de Segadors (acostantse)

L'ordi rosseja:
lo blat grogueja.
ja som al Juny!
Adeu, cabana!
desde la plana,
que't veurem lluny!...

Segadors Deu vos guart.
Paula Quina sorpresa!
Magí Deu vos guardi, segadors.
Ja teniu a punt les eynes?
Seg 1. Lo sach de-gemechs y tot.
Seg. 2. Sols nos manca cap de colla.
Magí Caps-de-colla n'hi han molts.
Seg. 2. No pas com lo que voldriem.
Magí Com lo voldriau?
Segds. Com vos.
Magí Pera fer de cap-de-colla
com jo'n feya, tots sou bons.

Segds. Ca, no, no, no volem serne.
Seg. 1 Vaja, home, n'heu de fer vos.
Magí Ja us vaig dir que no podia...
Segds. Magí... heu de fê un esforç...
Magí Feune al Jan altra vegada.
Seg. 1 Va estafarnos l'altre cop,
y si no hi va haver batussa...
Seg. 2 (Interrompent)
Oh, sí!
Seg. 1 ...va faltarnhi poch.
Seg. 2 Ell feya ali ab los amos,
y a aquets pobres segadors
nos tractava com a besties,
escatimántnosho tot.
Ja n'hi ha prou ab la fadiga
del segar y ab la calor
pera atropellar al home
que baixi a la plana fort,
y que encara hi hagi amos,
¡caps de-colla, que es pitjor!,
que facin fê un gasto magre
a ne'ls pobres segadors!...
Seg. 3 Jo vaig jaure quinze dies
al arribâ aquí
Seg. 1 Lo Ton,
se pot dir d'aquella feta
que no ha fet res més de bò.
Magí No? Pobre!
Seg 2 Vaja, heu de vindre
de cap-de-colla altre cop.
Seg. 1 Sí, home, sí; animeuvos!
Seg. 2 No n'hem trobat cap com vos.
Magí De bona gana vindria,
però enguany tinch dos destorbs:
lo deixâ a la dòna sola
y'l de no trobâm bé jo.
Seg. 1 No feu pas tant mala cara...
Seg. 2 Si teniu molt bons colors!
Seg 3 La Paula que vagi a casa,
que encara'ls fará favor.
Entretindrá a la maynada

y ella s'hi distreurá molt.
Magí — La malaltia que porto
es més d'esprît que de còs.
Paula — Sí; no li convé anâ a fòra
y a mí quedarme tampoch.
Magí — Lo haver casat a Griselda
y certa presumcïó
de que ella no es prou feliça
me fa estar malalt de cor.
Seg. 4 — Si me l'haguessiu guardada,
no tindriau tal transtorn,
perque ab lo que l'estimava
viuriau com dos tudons.
Magí — Si l'haguessis demanada,
se t'haguera guardat prou.
Seg. 4 — ¿¡De veres!?...
Magí — Sí.
Seg. 4 — Per més pena...
Jo no gosava, de por...
Ja ho veyau que la volia...
(Magí fa un moviment d'extranyesa)
Seg. 2 — La voliem quasi tots.
Los fadrinets que la veyen
se n'emprendaven de cop.
Seg. 4 — De petit ja l'estimava;
y, per demanarla, sols
esperava poguer durli
un troç de terra per dot,
igual que'l vostre, comprantlo
ab los guanys de segador.
Seg. 1 — Ja está fet, ara; no hi pensis.
Seg. 4 — No hi pensis!... y poguer, jo?...

MUSICA

Quan un cor estima a un altre
ab la més fonda passió
ab que pot estimar l'home,
que es com me l'estimo jo,
encara que passin segles
y un se'n voli al altre món,

lo qui sincer estimava
estima fins a la mort.
Ay! jo per aquesta nena
somniava nit y jorn,
y tots los meus afanys eren
fernos ditxosos tots dos.
Si un dia no penso en ella,
si ella no'm fa batre'l cor,
aquell dia, no dupteuho,
aquell dia seré pols.

CHOR

Los demés T'ho prens massa a la valenta;
portes massa foch al cor.
Si vols viure y saber viure,
ho has de pendre ab calma tot.

Paula (Ab un sospir)
Ay, Deu meu!

Magí Sí... què vols ferhi?

Paula Ja'ns haguera valgut més
a tots nosaltres que aquella
s'hagués casat ab aquest!

Seg. 1 Potser sí; prô es lo que deyem:
ara no s'hi pot fer res.

Paula Al menys veuriem la filla,
y aquest no fora com ell,
que ha comès la grosseria
que cap nuvi haurá comès,
de no convidar a bodes
als pares d'ella.

Magí Y, bé,
digues: d'anâ a la boda,
nosaltres, què n'hauriem tret?

Paula No ho diguis, home, no ho diguis,
que això fa pena!

Magí Ja ho sé.
Prô, dient tot lo que sento,
trobo que en un casament
fet ab tanta requincalla
com diuen que's va fê aquest,

jo hi patiria de veres
entre nobles y cambrers,
sens coneixe l'etiqueta
y havent de fer compliments.

Paula — No diguis aquestes coses,
que'ls pares sempre están bé
acompanyant a sa filla,
y més en son casament,
encara que ella se casi
ab lo mateix fill del rey.

Segds. — Sí, Magí.

Magí — Homes, no ho nego;
prô si está fet, què hi farem?

Seg. 2 — Teniu rahó; lo que es ara,
més us val que no hi penseu.

Magí — Clar...

Paula — (Ab pena, després de pausa)
Sí, val més no pensarhi.

Seg. 1 — Sí, aconsolèmnosen.

Seg. 3 — Bé;
si no vol ser cap-de colla
enguany, lo Magí, què fem?

Seg. 1 — Cercarne un altre.

Seg. — Trobarlo,
es lo que'ns costará més.

Magí — Homes, feune a algún de valtres.
Si'l feu vos, per mí está fet.

Magí — No l'haveu de seguir valtres?
donchs es just que vos el feu.

Segds. — No, no; féunosel vos, féunosel.

Magí — Per mí, fora lo més vell.

Segds. — Alça, Pere, cap-de-colla!

Seg. 2 — (Rient) No vull ferne.

Segds. — ¡Com s'entèn?...
Jà sabeu que no serveixo.
tinch massa cor...

Segds. — Ja creurem.

Seg. 2 — Y'ls altres que s'hi afegeixin?

Segds. — També'ls fareu fer la lley,
perque tots plegats nosaltres
vos hi ajudarem de ferm.

Seg. 2 Ja que us hi aveniu de veres,
aquest any ho provaré;
y si no ho faig com desitjo,
plego y no hi tornaré més.

Magí Si teniu compte en no pendre
a aquells quatre baladrers
y procureu que la teca
los vagi una mica bé
y quan algú se propassi
lo corretgiu bé y a temps,
jo us prometo, cap-de colla,
que tots tornareu contents.

Seg. 2 Deu ho faça. Magí y Paula,
adeussiau.

Magí y Pla. Adeu.

Segds. Adeu.

(Desapareixen cantant)

MUSICA

L'ordi rosseja;
lo blat grogueja.
Ja som al Juny.
Adeu, cabana.
Desde la plana,
que't veurem lluny!...

RECITAT

Magí Paula, quasi'm venen ganes
de marxâ ab los segadors
a recorre aquelles planes
que he regat ab mes suors.
Són tant plenes, tant hermoses
en vigilies de segar,
que contemplantles no goses
lo volant a despenjar.

(Se sent més lluny lo cant dels segadors)

L'ordi rosseja, etc.

ESCENA II

MAGÍ Y PAULA

Paula — Ay, Magí, no sé què veig!
Magí — Jo tampoch!
Paula — Es la Griselda!
Magí — Vols dir que la que vé ho es?
Paula — No ho duptis. Ay, filla meva!
sempre ho havia cregut
que't dalies pera veurens!
Magí — Mira que'l Comte no pert
la costum de dar sorpreses!
Paula — Menos mal si les que dona
fossin totes com aquesta.
Magí — Prô al Comte no'l veig en lloch.
Paula — Deu anar més endarrera.
Es clâ, ens deu volguer donar
una altra bona sorpresa!
Magí — Sí, que es nostra filla, sí!
Paula — No ho ha de ser? Si jo ho veya
que era ella aixís que ha sortit,
airosa dalt de la sella,
de dintre la recolzada,
ab lo vestit de Comtesa.
Magí — (Entristintse)
Sí, dòna, sí, ja la veig.
Es ma filla, la Griselda.
Després de tanta fredor,
una joya com aquesta!
Sabs que això'm dona un transtorn
de no sé què que'm mareja?
Paula — (Animantse)
D'alegria es, al veure
a nostra filla Comtesa.
Ay! a mí no sé què'm passa!
Magí — Ja fa goig dalt de la sella!...
Paula — Tu, què hem de fer? què hem de dir?
que es molt aprop...

Magí — Oh!...
Paula — Depressa!
Magí — No sé què dirte. Tu fes
lo que't sembli. Ab la sorpresa,
un no sab què fer ni dir,
y menys de quina manera.
Paula — Sempre serás un bon Jan ..
Tu tot t'ho prens a la fresca...
Que no veus, tu, còm anèm?...
(Mirant a sobre dels dos)
Magí — Ja té bon cor la Griselda;
se fará cárrech de tot.
Això a mí també m'ho sembla.
Prô, tu, no t'escapi pas
de dirli no més Griselda!
Magí — Còm vols tu que l'anomeni?
Paula — (Ab prosopopeya)
Comtesa,... home,... Comtesa.
Magí — Mira, tu, que ja es aquí.
Paula — Ay, si que han vingut depressa!
Au, aném, home, acostemshi.
(Hi surt, y ab admiració y alegria s'acosta a Griselda, ab qui s'abraça)
Magí — (S'apropa al brancal)
Jo quasi no puch dâ un pas...
(Somrient)
Ben vinguda, filla meva.
Paula — (Entrant ab Griselda y'ls patges)
Comtesa, veniu, veniu.

ESCENA III

Dits, Griselda y Patges

Griselda — No'm digau, mare, Comtesa:
soch vostra filla no més.

Magí — Donchs, vaja,'t direm Griselda,
perque al donarte altre nom
talment un s'hi ennuega.
Creguis que'm dones un goig
més gran que la pena al pèrdret,
al presentarte senzilla
y amorosa pera veurens.

Griselda — Pare, m'haig de mostrâ humil
y amable tant com puch serne,
perque us vinch a demanar
si'm voleu tornar a pendre.

Paula — Filla, ab tot lo gust del món.

Magí — Què ha passat? Diguis, Griselda!

(Griselda fa un sospir y aixeca confiada'ls ulls al cel. Los patges, temorosos y avergonyits, se signen mutuament que parli l'un per l'altre)

Patge 1 — Au, digues lo que hi ha hagut.

Patge 2 — No, home, tu. No tens llengua?

Patge 1 — (Escarnint)
No tens llengua?
(Apart)
Quin paper
aquest ara representa!

Patge 2 — (Apart)
Ves què fa ara aquest taujá!

Magí — (Intrigat)
Què ha sigut això, Griselda?
digues, que ho vull saber tot.

Griselda — Una calumnia que'm lleva
l'honor d'esposa.

Paula — Mal llamp!!

Magí — Tranquilísat, filla meva:
si es calumnia, Deu fará
que vegi'l món ta ignoscencia.

Patge 1 — Nosaltres també ho creyem.

Patge 2 — No hem vist dòna més modesta.

Patge 1 — Tothom diu igual. No més
una dama, per enveja,
que l'espia dia y nit,

ne diu mal. Ella li aixeca
aquesta infame calumnia
pels gelos que la corsequen.

Patge 2 No'n tingau cap dupte, no:
la calumnia l'ha alçat ella.

Patge 1 Té tanta rabia y malicia
que quasi no ho voldreu creure.
Es d'aquelles que's conformen
fer un borni quedant cegues.

Patge 2 Oh, si sabessiu no més
lo que un cop me va prometre!...

Griselda (Interrompent)
Prou m'heu parlat. Satisfeta
puch quedar de ma conducta,
no acusantme la consciencia.
No guardo odi a ningú,
ni'm raca de ser pagesa.

Patge 1 No us en caldrá fer pas gens,
y podreu vestir de seda,
que de robes y diner
ne portem cinch arques plenes.

Griselda No us les cal descarregar,
que per tornâ a ser lo que era
me sobra roba y diner

Patges (Suplicants)
No'ns ho maneu... no, Comtesa.

Griselda Obehiu per últim cop.

Magí Sí, cregueu.

Paula Ben fet, Griselda.
Encara't guardo'ls vestits.

Griselda (Als patges)
Així, donchs, tingueu espera,
que us en podreu emportar
lo vestit, únich que'm queda.
Les arrecades y anell,
(Se les trau y embolica ab
un mocadoret y les entrega
al Patge 1)
aquí les teniu; tornèulesen.

Patge 1 Quedeus al menys un recort ..

Griselda — Què'n faré?
Patge 1 — Les joyes sempre
afalaguen ab son brill.
Griselda — A mí aquí'm darien pena.
Patge 1 — Ja ho veig...
Griselda — Aném, mare?
Paula — Sí.
Magí — Vesteixte de filla meva,
que ara'm sembla que no'n vagis.

ESCENA IV

MAGÍ y PATGES

Magí — Patges, si es que us manca res,
disposeu de ma pobresa.
Patges — Mercés.
Magí — Fareu un bocí.
Patge 1 — Jo no.
Magí — ¡No?
Patge 1 — De cap manera
Magí — Donchs beureu.
Patge 2 — Hem begut ara.
Patge 1 — Sí, al sê a dalt de la carena
hem fet un trago, y de gust.
Magí — Donchs, seyeu.
Patge 1 — Això de seure,
no'ns vindrá tant malament.
(Ho fan tots tres. Pausa)
Patge 2 — Tu...
Patge 1 — Què?
Patge 2 — Sabs que'm dona pena
lo no haver sabut complir
lo que volia que fessem
lo Comte ab aquesta gent?
Patge 1 — Jo no he tingut cor. De veres!
Patge 2 — Jo tampoch.
Magí — Què? No estigueu.

Patge 1 — Jo haig de dir que la Comtesa
ha mancat, dientme'l cor,
la vista, la consciencia,
que es la dòna més fidel
que hagi trepitjat la terra?

Patge 2 — Jo tampoch. Ans de sostindre
una infamia com aquesta,
que'm pengin dalt del Castell
o en sa presó me pudresca.

Patge 1 — Qui s'hauria de penjar,
fora aquella mala llengua
que ha llençat aquest verí
a la mateixa honradesa.

Patge 2 — Si arribés ella a privar,
que'l Comte no ha de permètreho,
y jo soch patge, l'escanyo
ab les seves propies trenes.

Magí — Deixeus estar de venjances.
No hi penseu. No val la pena.

Patge 2 — Vos no sabeu lo que ha dit
ni lo que ha intentat aquesta
ab tota astucia y cinisme
per deshonrâ a la Comtesa,
sens mirarse d'acusar
a patges, nobles y clergues.

Magí — No hi penseu. Deixeuho estar.
Si fins ne resta contenta...
Molt més ne puch restar jo
de poderla tornâ a veure.

ESCENA V

Dits, Paula y Griselda

Patge 1 — Mireus, aquí la teniu
altre cop feta pagesa...
Aquesta serenitat
no llú ni al front d'una reyna!

Patge 2 — Aquesta gent de pagès
nos ensenya de noblesa.

Patge 1 — Jo no sé còm despedîm:
aquí'l cor clavat me queda.

Patge 2 — Vos plorarem al Castell.

Patge 1 — Tornareu: vostra ignoscencia,
tart o d'hora, brillará
clara com l'estel del vespre.

Patge 2 — Si está brillant; si no més
un maligne alè l'entela,
que tothom veu clarament
que una engelosida llença.

Patge 1 — Sí, Griselda, ab lo poch temps
que heu sabut fer de Comtesa,
heu esbargit del Palau
una boyra com de pesta,
com un sol que hagués entrat
y ab sa llum clara y potenta
hagués tornat lo castell
com una llanterna immensa
que ratxant llum a desdir
illuminés nostres terres.

Griselda — (Entrega'l farsell de sa roba)
Deixeus estar de cançons.
Tornau a la vostra feyna
y duens com vos heu dut
ab la que us ha estat Comtesa.
(Pausa)

Patge 1 — (Ab pena)
Adeussiau.

Gr. Pl. y M. — Adeu.

Patge 2 — (Ab sentiment y confiança)
No.
Jo sols us dich a reveure.

FÍ DEL SEGON ACTE

ACTE TERCER

Decoració: La del primer acte, ab porta tancada

ESCENA PRIMERA

MAGÍ fent taps ab una destraleta; PAULA cuydantse del foch y del sopar, y GRISELDA breçant el seu fillet de pochs mesos, en primer terme

Griselda (Cantant)

Dorm, fillet meu, sens somniar
los palaus que té ton pare,
que viurás molt més tranquil
en eixa pobra cabana.

Nin-non—nineta... nin-non...
dorm, fillet, dorm...

La pau y felicitat
als palaus no sempre's troben,
y en les cabanes humils
regalen la que'ls hi sobra.

Paula — Ja s'ha adormit lo menut?
Griselda — Me sembla que sí.
(Guaytantlo)
Sí, ara.
Paula — Ja ha de tindre'l cor aixut,
no visitantlo,'l seu pare..
(Se senten truchs a la porta)

Griselda (Tement que despertarán al nen)
Ay, pobret!
Paula Qui hi deu haver
ara per aquets paratges?
Magí Algún caçador potser...
(Anant a obrir)
Qui hi ha?
Patges (Desde fòra)
Nosaltres.
Griselda Los patges!

ESCENA II

Los mateixos y'ls dos Patges. Los de casa queden sorpresos

Magí Bona nit.
Patge 1 Será dolenta
la que vosaltres passeu.
Patge 2 Sapiguessiu què s'intenta!...
Patge 1 Sí.
Magí Alabat sigui Deu.
Patge 2 Heu de saber que hem vingut
per una comanda extranya.
Magí Digueuho sens cap embut,
com fem la gent de montanya.
Patge 1 Es que es extranya y crudel,
y temem afectaus massa...
Griselda Digueuho pel Rey del cel!
Paula No gasteu tanta catxassa.
Patge 1 Donchs, despediuvos del nen,
que'ns l'emportem desseguida.
Paula Lladres!!
Griselda (cobrintlo) Fill meu!!
Magí Me sorprèn
atrapâ'l Comte ab mentida!
Patge 2 ¡Què?
Patge 1 ¡Què?

Magí La rahó es senzilla.
Al reclamar al meu net,
haventme tornat la filla,
está desfent lo que ha fet.

Patge 1 Será lo que's vulla, prô
nosaltres hem de complî.

Magí (Prenent la destral)
Aquesta encomanda no!

Paula Arri, fugiunos d'aquí!

Patge 2 Es inútil.

Magí Donchs, avant!

Patges (Desenvaynant les dagues)
Doneusel en nom del Comte!

Magí No'm deixo pendre l'infant!

Patge 1 Per segón cop vos ho dich!

Paula (Ab un boscall a la má)
A fòra, galifardeus!

(Griselda ab un braç aguanta'l fill y ab l'altre amenaça ab lo puny clos)

Magí Jo destralejaré en pich
senti'l terç!...

Patges Per...

ESCENA III

DITS y'l COMTE

MUSICA

Comte Atureus!
Deixaum' contemplâ a ma esposa
defensant irada'l fill.
Lo meu cor pecador gosa
veyentla en tot un espill
de prudencia y fortalesa.

RECITAT

Magí (Extranyat)
Sempre'n fa alguna de nova!
Comte No temau, no, cap malesa.
Això ha sigut una prova.

MUSICA

Comte No vé'l Comte, no, a robaus
la flor d'aquestes montanyes.
Ja s'ha acabat lo provaus
ab eixes fetes extranyes.
Tornau, Griselda, al palau
ab nostres fillet y pares,
que'l mantell comtal escau
a vostra virtut sens tares.
Griselda Sempre m'ho havia pensat,
sempre m'ho havia cregut
que vos no haviau duptat
ni un moment de ma virtut.
Duo Vivim junts donant exemple
d'amor y fidelitat.
Nostre palau sigui un temple
de sabiesa y bondat.
(Lo Comte pren lo nen, aca-
riciantlo follament)

Chor dels demés

Deu ho faci—y que arribi aquesta pau
fins al últim—bosquerol que governau.

FÍ

NOTA.—La música d'aquesta obra's troba en dipòsit en l'Administració de la Biblioteca «L'Escón», Riera de Sant Joan, 10, primer, primera. (Reforma.—Via A—Secció 2.ª). Barcelona.